

Arrest

nr. 213 061 van 27 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. MONDELAERS
Kortrijksestraat 177
3010 KESSEL-LO (LEUVEN)

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat Y. MONDELAERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep Igbo te behoren. U verklaarde geboren te zijn in Enugu State, stad Enugu, op 3 juni 1986. In de eerste jaren van uw leven, bent u samen met uw familie verhuisd, omdat uw vader directeur was van verschillende scholen. Maar vanaf de leeftijd van ongeveer drie jaar, heeft u steeds op hetzelfde adres gewoond in de stad Enugu. U bent hoog opgeleid, zo ging u steeds naar Katholieke kostscholen, in het secundair onderwijs, en ging u uiteindelijk ook naar de Katholieke Universiteit in Enugu, genaamd Caritas.

Dit was eveneens een school waar jongens en meisjes gescheiden waren, en waar men inwoonde op de campus. U had tijdens deze periode een seksuele relatie met een vriend van u, genaamd U. O.. U stelt dat u niet homoseksueel bent, maar dat u wel twee jaar een seksuele relatie bent aangegaan met deze vriend. Jullie studeerden samen, er waren verschillende plaatsen waar u niet gezien kon worden. Wanneer u afstudeerde, ging u opnieuw thuis wonen. U moest wachten op uw resultaten. U ging in die periode bij uw moeder op kantoor werken, om haar te helpen. Zij werkte op de dienst die rijbewijzen en nummerplaten beheert. In het jaar 2010 of 2011, werd u opnieuw door de universiteit opgeroepen om uw "call up"-brief te halen. Deze brief geeft aan waar u uw jeugddienst moet doen. Na deze jeugddienst, zou u afgestudeerd zijn. De dag dat u die brief kwam halen, kwam u uw vriend U. O. opnieuw tegen. U ging met hem door de campus wandelden, en uiteindelijk verstopten jullie zich in een lokaal, waar jullie begonnen te kussen. Jullie werden echter ontdekt door drie andere medeleerlingen die de deur van het lokaal openden. Zij begonnen jullie te slaan en uit te schelden, maar u kon uiteindelijk ontsnappen en u keerde terug naar huis. U vertelde aan uw moeder wat er was gebeurd, en zij wilde proberen om het probleem op te lossen, door invloedrijke personen aan te spreken. U weigerde echter, daar u bang was voor roddels. Uiteindelijk kwam uw vader ook te weten wat er was gebeurd, doordat hij een rapport van uw school had gekregen. Hij was enorm kwaad, omdat u van school was gestuurd, en uiteindelijk uw diploma niet zou halen vanwege de handelingen die u had gesteld. Hij dreigde ermee de politie op te bellen. U verliet het huis, en u werd door uw moeder naar de stad Lagos gestuurd, om bij uw oom te verblijven. U verbleef er een aantal maanden. Ondertussen regelde u een Turks visum, om in Turkije te kunnen werken. In het jaar 2011 of 2012 vertrok u uit Nigeria. U reisde per vliegtuig naar Turkije. U verbleef een jaar in Turkije en probeerde er een leven op te bouwen. Daarna reisde u naar Griekenland. Via Macedonië en Servië, kwam u in Hongarije terecht. Uw vingerafdrukken werden er genomen. U reisde daarna via Oostenrijk, naar Duitsland. U verbleef er ongeveer twee jaar. In Duitsland heeft u een verzoek tot internationale bescherming ingediend, maar uw verzoek werd er geweigerd. Daarop reisde u naar België, omdat u via internet uw vriendin had leren kennen, die in Antwerpen woont. Ook uw nicht woont in België, namelijk Leuven. In België ontdekte u dat u, naast astma, ook lijdt aan ernstige slaapapneu. Om deze redenen besloot u opnieuw een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, in België, omwille van medische problemen. U diende uw verzoek in op 8 december 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Het dient opgemerkt, dat u in België bescherming vraagt omwille van medische problemen, en dat u initieel geen verzoek tot internationale bescherming wilde indienen. Wanneer u de kans kreeg om in vrij relaas uw motieven uiteen te zetten, en de redenen te geven om dewelke u niet kan terugkeren naar Nigeria, stelde u niet te kunnen terugkeren naar Nigeria om medische redenen (zie notities CGVS, p.13). Zo verklaarde u dat u lijdt aan allergie, astma en ernstige slaapapneu. U voegde eraan toe dat u geen verzoek tot internationale bescherming wil indienen in België, omdat u nog steeds boos bent over de weigeringsbeslissing die u in Duitsland ontving.

Echter, wat betreft uw medische problemen, dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure, namelijk een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaargeneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Wat betreft de redenen van uw vertrek uit uw land van herkomst, namelijk Nigeria, dienen onderstaande vaststellingen te worden gedaan. U verklaarde uit Nigeria te zijn vertrokken, omdat u betrappt werd tijdens het voeren van homoseksuele handelingen (zie notities CGVS, p.4). U verklaarde echter dat u **niet** homoseksueel bent (zie notities CGVS, p.24). Nadat u door de dossierbehandelaar van het CGVS werd uitgelegd dat de door u beschreven gebeurtenissen wel degelijk aanleiding kunnen geven tot het verkrijgen van internationale bescherming, stemde u er toch mee in om deze gebeurtenissen verder toe te lichten, en de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming verder te zetten (zie notities CGVS, p.15). **Doch, naast het feit dat u deze gebeurtenissen initieel niet wilde inroepen als motief voor het verzoeken van internationale bescherming, dient eveneens vastgesteld dat aan uw verklaringen over dit incident weinig geloofwaardigheid kan worden gehecht.**

Ten eerste, bleek u bij uw verzoek tot internationale bescherming in Duitsland, op 12 augustus 2016, een grotendeels ander relaas te hebben verteld, dan hetgeen u vertelde voor de Belgische instanties. U verklaarde aan de Duitse autoriteiten, net zoals in België, dat u werd betrappt op homoseksuele handelingen met een vriend, door een andere vriend (zie blauwe map landeninformatie, Niederschrift Duitsland, p.4). Echter, uw verklaringen over de vervolging die uit deze feiten voortvloeiden, bleken heel anders in Duitsland. Voor de Duitse autoriteiten, beweerde u te zijn afgeperst door deze vriend die u en uw andere vriend had betrappt. De afperser dwong u om elke maand een som geld te betalen, anders zou hij zowel de schooldirecteur, uw vader, als de politie verwittigen. Uw moeder hielp u echter onder te duiken, in een hotel in de stad Lagos, en zij hielp u uiteindelijk het land te verlaten. **U vertelde in Duitsland niets over het feit dat uw vader de oorzaak was van de vervolging die u onderging, zoals u voor de Belgische asielinstanties wél heeft gedaan.** U beweerde voor de Belgische autoriteiten immers dat uw vader door uw school op de hoogte was gesteld van wat er zich had afgespeeld, en dat hij woedend was geworden (zie notities CGVS, p.15). Hij had dan ook de politie opgebeld, maar u had uw huis reeds verlaten wanneer de politie aankwam (zie notities CGVS, p.15 en p.23). **Nergens tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS heeft u verklaard dat u zou zijn afgeperst door een vriend, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen – zowel in België, als in Duitsland – reeds ernstig ondermijnt.** Nochtans, verklaarde u initieel, aan het begin van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u inderdaad een verzoek tot internationale bescherming had ingediend in Duitsland, maar dat u dezelfde motieven van vertrek had aangegeven als in België (zie notities CGVS, p.3-4). U stelde eveneens dat u in Duitsland uitgebreid over uw homoseksuele betrekkingen heeft gesproken, en dat u daar hetzelfde heeft verteld als tijdens het persoonlijk onderhoud in België (zie notities CGVS, p.6). Deze verklaringen bevestigen enkel uw doelbewuste misleiding van de Belgische autoriteiten.

Verder, bleek u voor de Duitse instanties niet te hebben ontkend dat u homoseksueel bent, terwijl u in België wel degelijk met klem heeft gesteld dat u **niet homoseksueel** bent (zie notities CGVS, p.15, p.24 en p.29). Zo werd u door de Duitse autoriteiten bevraagd over de bewustwording van uw homoseksuele geaardheid, en u antwoordde dat u zich reeds bewust was van uw geaardheid sinds het jaar 1996, wanneer u tien jaar oud was (zie Niederschrift Duitsland, p.5). U stelde zelfs meerdere partners te hebben gehad, wanneer u was ondergedoken in de stad Lagos, tussen het jaar 2010 en het jaar 2014, en ook homoclubs te hebben bezocht. Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS werd geconfronteerd met de verklaringen die u in Duitsland heeft afgelegd, gaf u toe dat u aan de Duitse autoriteiten had verteld dat u wel degelijk homoseksueel was (zie notities CGVS, p.29). U verklaarde niet eerlijk te zijn geweest bij uw verzoek tot internationale bescherming in Duitsland, maar deze keer wel de waarheid te vertellen. **Deze verklaring weet echter niet te overtuigen, te meer daar u niet alleen misleidende verklaringen heeft afgelegd over uw geaardheid, en uw vervolgingsfeiten, maar ook over uw vertrekperiode uit uw land van herkomst, namelijk Nigeria.** Zo bleek u, tijdens het persoonlijk onderhoud in België, niet te weten wanneer u Nigeria heeft verlaten, of hier in ieder geval verward over te zijn. Zo werd aan het begin van het persoonlijk onderhoud reeds gevraagd wanneer u Nigeria had verlaten, met een Turks visum, en u stelde dat dit in het jaar 2011 of 2012 moet zijn geweest (zie notities CGVS, p.4). Wanneer u later tijdens het persoonlijk onderhoud dezelfde vraag werd gesteld, namelijk wanneer u uw thuisland Nigeria verliet, antwoordde u echter dat u het niet meer weet (zie notities CGVS, p.12). Wanneer u werd gevraagd om welke redenen u dit niet meer weet, stelde u dat uw ziekte [slaapapneu] ervoor zorgt dat u aan geheugenverlies lijdt. Gesteld dat u tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had gezegd dat u Nigeria in het jaar 2014 had verlaten (zie Verklaring DVZ, p.4), zei u dat de medewerker tijdens het eerste interview op de DVZ u had geholpen met de chronologie van uw verhaal, en dat u enkel had gezegd dat het ongeveer drie jaar geleden was (zie notities CGVS, p.12). U stelde niet te willen zeggen wat u niet weet.

Nochtans bleek u bij uw verzoek tot internationale bescherming in Duitsland, in de maand augustus van het jaar 2016, duidelijk te weten wanneer u Nigeria heeft verlaten, en wanneer u Duitsland was binnengekomen (zie Niederschrift Duitsland, p.2). Zo verklaarde u dat u in de maand november van het jaar 2014 was vertrokken uit Nigeria. **Dat u tijdens uw verzoek voor de Belgische autoriteiten andere verklaringen zou afleggen over uw vertrekperiode uit uw land van herkomst, of opeens niet meer zou weten wanneer u nu precies bent vertrokken uit Nigeria, terwijl u in Duitsland duidelijk had verklaard dat het in de maand november van het jaar 2014 was, is dan ook danig weinig aannemelijk.**

Uit bovenstaande vaststelling, kan worden geconcludeerd dat u doelbewust heeft getracht om de Belgische [of Duitse] autoriteiten moedwillig te misleiden omtrent de redenen van uw vertrek uit uw land van herkomst, Nigeria, en de periode waarin dit vertrek zou hebben plaatsgevonden. Zulke merkbare tegenstrijdigheden tussen het persoonlijk onderhoud voor het CGVS en het interview voor de Duitse autoriteiten zorgen er enkel voor dat de algehele geloofwaardigheid van uw relaas absoluut wordt ondermijnd. Zodoende blijft het CGVS in het ongewisse over de werkelijke redenen, en het werkelijke tijdstip, van uw vertrek uit uw land van herkomst, Nigeria.

Ten tweede, is het absoluut niet duidelijk wat u eigenlijk vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Nigeria. Zo werd hierboven reeds vastgesteld dat uw verklaringen omtrent de gebeurtenissen die zich zouden hebben afgespeeld in Nigeria, weinig geloofwaardig kunnen worden geacht, daar zij **tegenstrijdig** zijn met de verklaringen die u voor de Duitse autoriteiten heeft afgelegd, tijdens uw gesprek met hen op 12 augustus 2016. De verklaringen zijn daarbij duidelijk tegenstrijdig wanneer het gaat over de **initiële actor van vervolging in uw land van herkomst**. U vertelde immers tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat uw vader door de school op de hoogte werd gesteld van het feit dat u homoseksuele betrekkingen had gehad op school, dat hij daarop woedend werd, en dat hij ten slotte de politie heeft gecontacteerd (zie notities CGVS, p.15 en p.23). U stelde dat uw vader u zelf zou vermoorden, en dat hij eiste dat u uw ouderlijk huis verliet (zie notities CGVS, p.15). Bij uw bevraging in Duitsland, daarentegen, meldde u dat u werd afgeperst door een medeleerling, wanneer u op homoseksuele handelingen werd betrapt (zie Niederschrift Duitsland, p.4). De afperser dreigde ermee uw vader en de politie in te lichten, waarop uw moeder u naar een hotel in de stad Lagos overbracht, en er u nog vier jaar onderhield. Uw vader wilde u daarop nooit meer zien, en heeft ook uw moeder bedreigd. U verklaarde echter nergens tijdens het interview in Duitsland, dat uw vader de politie zou hebben ingelicht, of dat de politie u uiteindelijk is komen zoeken. **Dergelijke flagrante tegenstrijdigheden omtrent de actor van vervolging in uw land van herkomst, en de gevolgen van de handelingen van deze actor – zoals het al dan niet contacteren van de autoriteiten -, ondermijnen dan ook sterk de beweerde vrees die u zou hebben in geval van terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Nigeria.**

Daarnaast, wanneer uw Duitse dossier buiten beschouwing wordt gelaten, bleek u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS überhaupt niet in staat om op een concrete actor van vervolging in uw land van herkomst te omschrijven. Zo stelde u aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat uw vader - [nadat hij weet kreeg van de handelingen die u op school had gesteld] - probeerde om de politie erbij te halen, zodat u bij uw oom [in de stad Lagos] ging verblijven, tot uw visum voor Turkije in orde was (zie notities CGVS, p.7). Later tijdens het persoonlijk onderhoud zei u dat uw vader wel degelijk de politie had gecontacteerd nadat hij te weten was gekomen dat u betrapt was op homoseksuele betrekkingen op de school waar u verbleef (zie notities CGVS, p.15). U stelde eveneens dat ook uw medeleerlingen, die u hadden betrapt, gedreigd hadden om de politie op te bellen (zie notities CGVS, p.17). Nog later tijdens het persoonlijk onderhoud, zei u opnieuw dat uw vader de politie erbij wilde halen (zie notities CGVS, p.21). Er werd u uiteindelijk specifiek gevraagd of uw vader de politie werkelijk had opgebeld, en u antwoordde bevestigend, maar stelde eveneens dat u was weggegaan (zie notities CGVS, p.23). Of uw school de politie had gecontacteerd, bleek u niet te weten. Echter, wanneer u reeds van uw huis vertrokken was, en naar [de stad] Lagos was gegaan, stelde uw moeder u op de hoogte van het feit dat de politie u werkelijk was komen zoeken bij uw ouders thuis. Ze stelde eveneens dat u voorzichtig moest zijn omdat de politie u overal in Nigeria kan vinden, en dat uw vader misschien zou kunnen kalmeren in de tussentijd. **Ten eerste, bent u op zich reeds uitermate vaag over uw mogelijke vervolging door de Nigeriaanse autoriteiten.** Zo bleek u nu eens te verklaren dat men [uw vader of uw medeleerlingen] dreigde om de politie op te bellen, om dan weer te verklaren dat de autoriteiten wel degelijk bij u waren langsgekomen, maar dat u reeds weg was. U bleek zelf **nooit** iemand te hebben gezien die u kwam zoeken wanneer u in de stad Lagos verbleef (zie notities CGVS, p.23), en u zei ook geen politie te hebben gezien (zie notities CGVS, p.24).

Ten tweede, dient vastgesteld, dat u nog een lange tijd in de stad Lagos verbleef, alvorens uw vertrek uit Nigeria, en dat u in die tijd geenszins werd lastig gevallen, zowel niet door uw vader, als door de politie. Hoe lang u werkelijk in de stad Lagos heeft verbleven, blijft voor het CGVS in het ongewisse, daar de chronologie van uw verhaal ver zoek is. Zo zei u enerzijds dat u een aantal maanden in de stad Lagos had verbleven, voor u vertrok (zie notities CGVS, p.23), maar dat u denkt drie jaar geleden te zijn vertrokken [wat neerkomt op het jaar 2014] (zie notities CGVS, p.12), en anderzijds stelde u dat de gebeurtenissen zich voordeden rond het jaar 2010 of 2011 (zie notities CGVS, p.4). Hoe dan ook, het is duidelijk dat u nog een lange tijd in de stad Lagos verbleef, maanden of jaren, alvorens uit Nigeria te zijn vertrokken. Wanneer u daar was, bleek niemand u te zijn komen zoeken (zie notities CGVS, p.23), en heeft u er ook geen politie gezien (zie notities CGVS, p.24). U stelde dat enkel uw moeder wist waar u was, dat u uw telefoon had afgesloten, en met niemand anders contact had. **Gezien u reeds in deze periode, vlak na de door u beschreven gebeurtenissen die geleid hebben tot uw vertrek uit Nigeria, op geen enkele manier in contact bent gekomen met de Nigeriaanse autoriteiten, en gezien u ook absoluut vaag bent over het feit of de Nigeriaanse politie effectief van uw daden op de hoogte werd gesteld, wordt afbreuk gedaan aan de ernst van de door u geopperde feiten, die hierboven reeds ongeloofwaardig bevonden werden. Zo blijken uw uiteindelijke asielmotieven steeds terug te komen op de angst voor uw vader.** U stelde dat uw vader u zelf zou vermoord hebben, en dat hij u iets zou aandoen mocht hij u opnieuw zien (zie notities CGVS, p.15). Maar terzelfdertijd, zei u dat uw vader u verplichtte om zijn huis te verlaten, en dat u en uw moeder nog hebben geprobeerd om het goed te maken. U vertelde vooral dat uw vader zeer boos was om de gebeurtenissen die zich hadden voorgedaan (zie notities CGVS, p.4, p.8, p.12, p.15 en p.23), en dat u geen contact meer wil met hem (zie notities CGVS, p.24). Deze vaststellingen vloeien eveneens voort uit het contact dat u nog steeds stelde te hebben met uw familie in Nigeria, namelijk met uw broers, zussen en moeder (zie notities CGVS, p.12). Gevraagd of zij nog problemen hadden gekend in Nigeria, nadat u er was vertrokken, antwoordde u enkel dat zij u missen, en dat uw vader nog steeds zeer boos is. Uw broers en zussen zelf, blijven u steeds steunen, maar kunnen uw vader niet overreden om u vergiffenis te schenken. **Naast het feit, dat u niet in staat was om aannemelijk te maken dat u werkelijk door de autoriteiten in uw land van herkomst, namelijk Nigeria, werd vervolgd, maakt u ook niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Nigeria een gegronde vrees voor vervolging zou kunnen koesteren.** Zo werd u gevraagd of u denkt dat de politie u op dit moment nog steeds zou zoeken in Nigeria, en u antwoordde dat u denkt van niet, maar dat het zou kunnen mocht iemand hen aan de gebeurtenissen herinneren (zie notities CGVS, p.25). U stelde dat u het eigenlijk niet weet, dat u niet op de hoogte bent van de situatie in Nigeria, maar dat u enkel weet dat uw vader u niet meer wil zien. U stelde enkel weet te hebben van de keer dat ze [de politie] naar uw huis zijn gekomen [wanneer uw vader hen had gecontacteerd], omdat uw moeder u het zo heeft verteld. Daarna bleek de politie u niet meer thuis te hebben opgezocht. Ten slotte, werd u gevraagd wat er met u zou gebeuren, mocht u vandaag moeten terugkeren naar Nigeria, en u zei dat het risicovol was, door de politie, maar dat u niet zeker bent wat ze zouden doen (zie notities CGVS, p.26). U zei dat uw vader achter u zou komen, dat hij misschien de politie zou bellen, maar dat u het niet weet. U stelde – ontzettend vaag – dat alles zou kunnen gebeuren. Gevraagd of u dan niet in de stad Lagos kon blijven wonen – gezien u eerder had gesteld dat niemand wist dat u er was, behalve uw moeder (zie notities CGVS, p.23) – zei u opnieuw dat u er niet kon buiten komen, omdat de politie u zocht. **Het dient opgemerkt, dat u op geen enkele manier een heldere of duidelijke vrees kan aangeven bij terugkeer naar Nigeria, zelfs nadat u herhaaldelijk de kans kreeg om uw vrees bij terugkeer verder te verduidelijken. Uw verklaringen over de vervolgingsfeiten die al dan niet zouden plaatsvinden bij terugkeer naar Nigeria, zijn ontzettend vaag, en bijgevolg slechts weinig aannemelijk. Bovendien lijkt u opnieuw enkel zeker te weten dat u uw vaders woede zal moeten ondergaan.** Alhoewel, u verklaarde daarnaast ook dat uw vader u niet meer wilt zien (zie notities CGVS, p.25), en dat hij niet meer om u geeft (zie notities CGVS, p.22), zodat ook de angst die u beweert te hebben voor uw vader, bij terugkeer naar Nigeria, ernstig in vraag kan worden gesteld. **Ten slotte, wordt ook om andere redenen afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde gebeurtenissen. Men kan zich namelijk vragen stellen bij de interne logica van uw relaas.** U stelde dat uw vader er steeds voor gezorgd heeft dat u een hoge scholing genoot, en aan hooggeplaatste, dure scholen kon studeren (zie notities CGVS, p.8). Hij was dan ook zeer boos wanneer u – door de handelingen die u had gesteld, en waarbij u ontdekt was – uw diploma niet in ontvangst kon nemen, en hij contacteerde vervolgens de politie (zie notities CGVS, p.15). Echter, er dient opgemerkt, dat het absoluut **weinig logisch is dat uw vader de politie zou bellen.** U stelde immers zelf dat uw vader niet zo kwaad zou zijn mocht u uw diploma kunnen halen, en de problemen met school zouden worden opgelost (zie notities CGVS, p.21). **In die zin, kan niet worden ingezien om welke redenen uw vader de situatie nog erger zou maken, door de politie op te bellen.** Wanneer de politie u zou arresteren, zou u immers mogelijks in de gevangenis belanden (zie notities CGVS, p.22).

U werd dan ook geconfronteerd met deze vaststellingen, en zodoende werd u gevraagd om welke redenen uw vader de politie zou bellen, wanneer hij het vooral belangrijk vond dat u uw diploma zou halen, maar uw verklaringen voor deze discrepantie waren absoluut ontoereikend. Zo stelde u dat hij kwaad was omdat u uw diploma niet had gehaald, gezien hij zeer veel voor u betaald heeft, u naar een goede school heeft gestuurd, en u alles heeft gegeven (zie notities CGVS, p.22). U stelde dat hij daarom kwaad en teleurgesteld was. Gezien uw antwoord geenszins afdoende was, werd u opnieuw geconfronteerd met het feit dat het een zeer drastische beslissing was van uw vader, om de politie te bellen, gezien hij het liefst wilde dat zijn zoon een diploma haalde, maar u verklaarde – in tegenstelling tot eerdere verklaring, namelijk dat hij wilde dat u uw diploma haalde – dat hij zei dat u zijn zoon niet meer was, en dat hij niet meer om u gaf. **Het dient opgemerkt dat de handelingen van uw vader op die manier, in strijd zijn met het doel dat hij voor u voor ogen had, en wilde bereiken.** Sterker nog, wanneer uw moeder u voorstelde om te trachten het probleem op te lossen, door contact te leggen met hooggeplaatste personen op haar werk, weigerde u, omdat u niet wilde dat de gemeenschap van de gebeurtenissen op de hoogte zou zijn (zie notities CGVS, p.21). Ook dit is in strijd met de wensen van uw vader, namelijk de wens dat u uw diploma zou halen. Bovendien, indien u werkelijk uw moeder initieel tegenhield om op deze manier hulp te zoeken, en zou proberen om de gebeurtenissen voor uw vader verborgen te houden (zie notities CGVS, p.21), kan niet worden ingezien om welke redenen u achteraf, nadat uw vader het gebeurde te weten kwam, en de politie hiervan op de hoogte bracht, de hulp van uw moeder niet opnieuw heeft ingeroepen. Ten slotte, dient opgemerkt dat u bij het voeren van de homoseksuele betrekkingen, die ervoor gezorgd hebben dat u uw land van herkomst, Nigeria, heeft moeten verlaten, zeer **roekeloos** bent geweest. U wist namelijk volkomen wat u zou kunnen verwachten van uw vader, en wat de gevolgen zouden zijn indien u zou worden betrapt (zie notities CGVS, p.24). Zo stelde u dat u dacht dat hij de politie zou bellen indien u zou worden ontdekt, en dat u zijn reactie reeds had verwacht. U stelde dat iedereen de gevolgen kent van ontdekking, en u stelde dat uw ouders u niet zouden helpen (zie notities CGVS, p.25). Het is dan ook zeer eigenaardig dat u, deze gevolgen indachtig, danig onvoorzichtig was wanneer u de handelingen heeft gesteld (zie notities CGVS, p.20). Waar u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS meermaals aangeeft dat u geheugenproblemen heeft, vanwege uw ziekte, namelijk slaapapneu (zie notities CGVS, p.11, p.12 en p.19), dient te worden vastgesteld dat u dit enkel verklaarde wanneer u een antwoord op een vraag schuldig moest blijven. Uit de overige delen van het gehoor, bijvoorbeeld wanneer u uw asielmotieven in vrij relaas uiteen zette (zie notities CGVS, p.13-15), bleek geen enkele keer dat u vergeetachtig of verward was. U heeft evenmin enig medisch attest voorgelegd die uw beweringen omtrent uw geheugenproblemen kunnen staven.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft de documenten die u voorlegt in verband met uw medische problemen, zowel degene die u heeft ontvangen in België, als degene die u in Nigeria ontving, dient te worden vastgesteld dat zij niets bijbrengen aan bovenstaande vaststellingen. Het feit dat u medische problemen heeft, wordt immers niet in vraag gesteld. Zoals hierboven reeds gesteld, dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure, namelijk een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Wat betreft de brief van uw huisbaas, J. M. J. v. H., waarin wordt gesteld dat deze persoon u zal huisvesten en adopteren, dient te worden opgemerkt dat deze eveneens de bovenstaande vaststellingen niet kan wijziging, daar er enkel een beschrijving wordt gegeven van uw leven en opleiding, in België.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet:

Verzoeker stelt:

“Doordat de Commissaris-Generaal stelt:

-dat verzoeker eigenlijk geen asiel in België wou aanvragen maar eerder zijn medische situatie wou aankaarten;

-dat de afwijzing van de asielaanvraag vooral wordt gebaseerd op tegenstrijdigheden tussen enerzijds, de verklaringen die door verzoeker werden gedaan in Duitsland, en anderzijds, de verklaring die verzoeker deed in België.

Terwijl artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet stelt dat er “duidelijk” dient te blijken dat er wat betreft verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

Dat het juist is dat verzoeker in België aanvankelijk enkel zijn medische problemen wou ter berde brengen.

Immers, en dat is het punt volgens verzoeker; er bestaat een zekere connexiteit tussen het “vluchtelingenprobleem” en het “medisch probleem”.

Het medisch probleem heeft een beduidende impact op de verklaringen die verzoeker kan afleggen over de wat hem in Nigeria is overkomen;

Zoals in de bestreden beslissing ook wordt aangewezen lijdt mijn cliënt aan een uitermate ernstige vorm van slaapapneu - zie aanvraag die in bijlage hier gevoegd;

Uit deze aanvraag blijkt dat verzoeker een AHI heeft van 101,2/ uur slaap - dus op een uur zijn er meer dan 100 incidenten (een “normale” patiënt met dezelfde aandoening heeft zo een 15 incidenten op een uur).

Dit wil dus zeggen dat de gestoorde zuurstoftoevoer naar het brein een belangrijke impact kan hebben op het geheugen van verzoeker;

Om die reden is verzoeker dan ook niet bij machte om verklaringen af te leggen over zaken waar hij heel wat elementen is vergeten of feiten die bij hem zijn hervormd;

Verzoeker meent echter wel degelijk dat de gebezigde en te bezigen homoseksuele activiteit in Nigeria hem in een zeer lastig parket kan brengen.”

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift een schrijven aan de DVZ waaruit blijkt dat hij op 22 mei 2018 een regularisatie van zijn verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft gevraagd omwille van slaapapneu.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concreet verweer voert ten aanzien van de omstandige motivering in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat hij (i) incoherente verklaringen aflegde in Duitsland en België inzake zijn vermeende homoseksuele geaardheid; (ii) tegenstrijdige verklaringen aflegde over de actor van vervolging; (iii) op het CGVS niet in staat was om een concrete actor van vervolging te omschrijven.

Verzoeker voert hier tegen aan: *“(…) er bestaat een zekere connexiteit tussen het “vluchtelingenprobleem” en het “medisch probleem”. Het medisch probleem heeft een beduidende impact op de verklaringen die verzoeker kan afleggen over de wat hem in Nigeria is overkomen; (…) Dit wil dus zeggen dat de gestoorde zuurstoftoevoer naar het brein een belangrijke impact kan hebben op het geheugen van verzoeker; Om die reden is verzoeker dan ook niet bij machte om verklaringen af te leggen over zaken waar hij heel wat elementen is vergeten of feiten die bij hem zijn hervormd”.*

Hieromtrent dient te worden opgemerkt dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt dat de slaapapneu als gevolg heeft dat de impact op het geheugen dermate is dat verzoeker niet in staat is volwaardige verklaringen af te leggen. Dit klemt des te meer daar verzoeker in het verzoekschrift stelt: *“Dat het juist is dat verzoeker in België aanvankelijk enkel zijn medische problemen wou ter berde brengen.”*

Waar verzoeker aanvoert dat *“er bestaat een zekere connexiteit tussen het “vluchtelingenprobleem” en het “medisch probleem”* moet worden vastgesteld dat hij, behoudens het niet aangetoonde geheugenverlies ingevolge slaapapneu, geen concreet element aanbrengt waaruit kan blijken dat hij nood heeft aan internationale bescherming omwille van een vrees voor vervolging.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, aangezien ze niet nuttig wordt weerlegd door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS